

2) Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu i Mihaela Iordăchescu oraz Cristinel Iordăchescu zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 7.8.2017.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 3 maja 2018 r. – VQ / EBC

(Sprawa T-203/18 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Polityka gospodarcza i pieniężna — Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi — Zadania powierzone EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 — Uprawnienia EBC — Szczególne uprawnienia nadzorcze — Sankcje administracyjne — Publikacja — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2018/C 221/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VQ (przedstawiciel: adwokat G. Cahill)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: E. Koupepidou, E. Yoo i M. Puidokas, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek oparty na art. 278 i 279 TFUE zmierzający do zawieszenia wykonania decyzji Rady Prezesów EBC ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC-2016-0026 z dnia 14 marca 2018 r. dotyczącej kary pieniężnej i jej publikacji na stronie internetowej EBC.

Sentencja

- 1) Wniosek o wydanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 4 maja 2018 r. – Czarnecki / Parlament

(Sprawa T-230/18 R)

(Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych — Prawo instytucjonalne — Wiceprzewodniczący Parlamentu Europejskiego — Decyzja Parlamentu o odwołaniu ze stanowiska wiceprzewodniczącego — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Nakaz — Niedopuszczalność)

(2018/C 221/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ryszard Czarnecki (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Görlitz i S. Alonso de León, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 TFUE i 279 TFUE mający na celu, po pierwsze, zawieszenie wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lutego 2018 r. zatwierdzającej wcześniejsze zakończenie pełnienia obowiązków wiceprzewodniczącego Parlamentu przez skarżącego, oraz po drugie, nakazanie Parlamentowi pozostawienia skarżącego na stanowisku wiceprzewodniczącego Parlamentu.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje odrzucony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2018 r. – Abaco Energy i in. / Komisja

(Sprawa T-186/18)

(2018/C 221/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Abaco Energy (Madryt, Hiszpania) i 1 660 skarżących (przedstawiciele: adwokaci P. Holtrop, P. Kuypers i M. de Wit)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 7384 final z dnia 10 listopada 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.40348 (2015/NN) dotyczącej wsparcia na rzecz wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, kogeneracji i odpadów (¹);
- nakazanie Komisji dokonania odrębnej oceny wcześniejszego i obecnego systemu pomocy, zgodnie z prawem Unii Europejskiej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję obowiązku staranności.

- Komisja powinna ze starannością wykonywać obowiązki wynikające z traktatów. Komisja miała możliwość, informacje i zasoby konieczne do dokonania oceny wcześniejszego systemu pomocy w ramach dokonywania oceny dla potrzeb decyzji, w sposób wymagany przez prawo. Z naruszeniem wymogów wynikających z traktatów Komisja uchybiła temu obowiązkowi, nie dokonując odrębnej oceny wcześniejszego systemu pomocy.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu co do okoliczności faktycznych

- Komisja popełniła oczywisty błąd co do okoliczności faktycznych, uznając że wcześniejszy system pomocy został wchłonięty przez obecny system pomocy. Jest oczywiste, że nie nastąpiło żadne wchłonięcie i że – przeciwnie – w całym rozpatrywanym okresie istniały dwa całkowicie odrębne systemy pomocy, z których każdy wymagał dokonania jego własnej oceny zgodności z zasadami dotyczącymi pomocy państwa.

3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego naruszenia prawa

- Komisja nieprawidłowo zastosowała swoje własne wiążące wytyczne, naruszając prawo Unii Europejskiej. Ponadto uważa ona, że skoro uznała, iż obecny system pomocy wchłania wcześniejszy system pomocy, nie ma potrzeby dokonania oceny wcześniejszego systemu pomocy. Skarżący uważają, że takie stanowisko narusza prawo Unii Europejskiej.